การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อนำกากตะกอนน้ำเสียชุมชน มาใช้ทางการเกษตร

นางสาว วรรณวิมล เศาณานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม
สหสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2542
ISBN 974-333-166-2
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RISK ANALYSIS OF SALMONELLA AFTER APPLYING DOMESTIC SEWAGE SLUDGE FOR AGRICULTURAL USE

Miss Wanwimol Saonanon

A Thesis Submitted in Partial Fullfillment of Requirement
for the Degree of Master of Science in Environmental Science
Interdepartment of Environmental Science
Graduate School
Chulalongkorn University
Academic Year 1999
ISBN 974-333-166-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อนำกากตะกอนน้ำเสีย

ชุมชนมาใช้ทางการเกษตร

โดย

นางสาว วรรณวิมล เศาณานนท์

สหสาขา

วิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ ศิริรัตน์พิริยะ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

> วิm วีกการ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กีระนันทน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิพัฒน์ พัฒนผลไพบูลย์)

One การย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ ศิริรัตน์พิริยะ)

(นางอรุณ บ่างตระกูลนนท์)

from panguineren ussanus

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญวิทย์ โฆษิตานนท์)

and the state of the property of the state o

วรรณวิมล เศาณานนท์ : การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากเชื้อชาลโมเนลลา เมื่อนำกากตะกอนน้ำเสียชุมชนมาใช้ทางการ เกษตร (RISK ANALYSIS OF SALMONELLA AFTER APPLYING DOMESTIC SEWAGE SLUDGE FOR AGRICULTURAL USE) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ คิริรัตน์พิริยะ : 192 หน้า ISBN 974-333-166-2

การนำกากตะกอนน้ำเสียซุมชนมาใช้ทางการเกษตร เป็นการจัดการกากตะกอนที่เน้นการนำเอาประโยชน์จากองค์ ประกอบของกากตะกอนในส่วนที่เป็นธาตุอาหาร (ในโตรเจน ฟอสฟอรัล โปแตลเซียม) และความเป็นอินทรีย์สารของกากตะกอน แต่องค์ประกอบของกากตะกอนยังมีส่วนที่เป็นข้อจำกัดของการใช้ประโยชน์ ได้แก่ จุลินทรีย์ก่อโรค และโลหะหนักที่บันเบื้อนใน กากตะกอน ซาลโมเนลลาเป็นจุลินทรีย์ที่พบได้ทั่วไปในสิ่งแวดล้อม เช่น ในดิน น้ำ ของเฉียจากมนุษย์และลัตว์ โดยเฉพาะในกาก ตะกอนจะพบชาลโมเนลลาปนเบื้อนมาก การปนเบื้อนของชาลโมเนลลาในกากตะกอนน้ำเสียซุมชนได้ ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การติดตามการปนเบื้อนของชาลโมเนลลาในกระบวนการ บำบัดน้ำเสีย การลดปริมาณชาลโมเนลลาในกากตะกอนด้วยแสงแดด และติดตามการปนเบื้อนจากซาลโมเนลลาในกระบวนการ บำบัดน้ำเสีย การลดปริมาณชาลโมเนลลาในกากตะกอนด้วยแสงแดด และติดตามการปนเบื้อนจากซาลโมเนลลาในกระบวนการ กากตะกอนในพื้นที่การเกษตร ใช้ชุดดินสระบุรีและชุดดินกำแพงแสน ทำการศึกษาในเรียนกระจา ภากวิชาพฤกษศาสตร์ คณะ วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวางแมนการทดลองแบบ 3x6 Factorial in Randomized Complete Block Design ทำ 3 ซ้ำ มี 6 ตำรับทอลองของอัตราการเดิมกากตะกอน และ 3 ระยะเวลาในการเดิมลิ่งทอลองครั้งที่สอง สำหรับการตรวจ สอบชาลโมเนลลาในครั้งนี้ใช้วิดี Modified Semi-solid Reppaged Vasiliadis (MSRV)

ผลการติดตามชาลโมเนลลาในน้ำและหากตะกอนจากกระบวนการบำบัดน้ำเสียชุมชน หบว่ากระบวนการบำบัดน้ำเสีย ไม่สามารถกำจัดการปนเปื้อนของชาลโมเนลลาในน้ำทิ้ง กล่าวคือทุกขั้นตอนของกระบวนการบำบัดน้ำเลียชุมชน แม้กระทั่งน้ำที่ ผ่านกระบวนการบำบัดยังตรวจพบการปนเปื้อนรากฐาลโมเนลลา รีโรวาร์ที่ตรวจพบในน้ำได้แก่ S. Agona S. Anatum ส่วนชีโรวาร์ที่ตรวจพบในกากตะกอน ได้แก่ S. Agona S. Anatum และ S. Enteritidis S. Orion S. Panama และ S. Rissen ทั้งนี้ชีโรวาร์ที่ตรวจพบได้เบ่อยในน้ำและกากตะกอน ได้แก่ S. Agona และ S. Rissen บริมาณชาลโมเนลลาที่ปน เปื้อนในกากตะกอนเริ่มต้นที่ 170 MPN/100 ml. การมึ่งแดดกากตะกอนติดต่อกันเป็นเวลา 8 วัน ได้ลดปริมาณชาลโมเนลลาให้ เหลือน้อยกว่า 2 MPN/100 ml. ซึ่งต่ำกว่าปริมาณพี่จะก่อให้เกิดอันตราย (10⁵ เซลล์/น้ำหนักแห้ง 1 กิโลกรัม) เมื่อใช้กระบวนการ ู่ ฆ่าเชื้อเพื่อตรวจสอบยืนยันผลจากการใช้แสงอดด พบว่าตรวจไม่พบการปนเปื้อนจากซาลโมเนอลาในดินที่เดิมกากตะกอนซึ่งผ่าน การผึ่งแดดแล้ว เมื่อนำกากตะกอนที่ผ่านการผึ่งแดด 8 วัน ไปใช้ประโยชน์ในการปลูกผักคะน้ำ (Brassica oleracea L. Var. alboglabra Bailey) แม้จะตรวจพบการปนเปื้อนจากขาลโมเนลลาในบางช่วงของการเพาะปลูก แต่การบ่นเปื้อนนั้นพบได้ทั้งดินที่ เดิมกากตะกอนและไม่เดิมกากตะกอน นอกจากนั้นยังตรวจพบราลโมเนลลาปนเปื้อนในดินก่อนที่จะนำมาทำการทดลองอีกด้วย ซึ่งแสดงว่าการเติมกากตะกอนไม่เพิ่มความเสี่ยงรากซาลโมเนลลา และผักคะน้าก็ยังเรวิญเติบโตไม่แตกต่างรากการเติมปุ๋ยเคมี ็อย่างมีนัยสำคัญ (P≦0.5) แม้ว่าจะทิ้งช่วงในเดิมกากตะกอนครั้งที่สองห่างจากครั้งแรกนาน 50 วัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปน เปื้อนของขาลโมเนลลาไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผักคะน้ำ

ดังนั้นจึงสามารถประยุกต์ใช้แสงแดดช่วยถดปริมาณชาลโมเนลลาที่ปนเปื้อนในกากตะกอน ก่อนที่จะนำไปใช้ในการ เกษตร เพื่อลดความเสี่ยงจากชาลโมเนลลาที่ปนเปื้อนในกากตะกอน และสามารถนำกากตะกอนน้ำเสียขุมขนจากโรงบำบัดน้ำ เสียเคหะชุมชนหัวยขวางในอัตรา 20 เมตริกตัน/เฮกแตร์ไปใช้แทนการใช้ปุ๋ยเคมีได้

ภาควิชา	สหสาขา	ลายมือชื่อนิสิต วรมณ์โมล เคาณานะกร์
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์สภาวะแวคล้อม	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🔿 🗥 🕏
ปีการศึกษา	2542	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

3971553023 : MAJOR INTER-DEPARTMENT OF ENVIRONMENTAL SCIENCE

SEWAGE SLUDGE / SALMONELLA / PATHOGENIC MICROORGANISMS / RISK ANALYSIS

WANWIMOL SAONANON : RISK ANALYSIS OF SALMONELLA AFTER APPLYING DOMESTIC SEWAGE SLUDGE FOR AGRICULTURAL U.S. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. ORAWAN SIRIRATPIRIYA, Ph. D.

192 pp. ISBN 974-333-166-2

The application of domestic sewage sludge for agriculture use is one of management options in expedient nutrients source (nitrogen phosphorus potassium) and as soil amendment from organic materials in the sludge. The limitation of the sludge utilization in agriculture is pathogenic microorganisms and heavy metals contaminated within the sludge. Salmonella is generally found in environment such as soil, water and waste, especially, in the sludge. Therefore, Salmonella itself ought to be indicated the risk of the sludge utilization. This study focused on monitoring Salmonella in process of Wastewater Treatment Plant, minimizing Salmonella in the sludge by sunlight exposure. Only sun-dried sludge applied into agriculture soil was conducted in Saraburi and Kamphangsaen soil series at greenhouse glass of Department of Botany, Faculty of Science, Chulalongkorn University. The experimental designed was 3x6 Factorial in Randomized Complete Block with 3 replications, 6 sludge application rates and 3 difference times interval for second crop. The Modified Semi-solid Rappaport Vasiliadis (MSRV) is Salmonella detection technique.

The results of monitor Salmonella in both wastewater and the sludge indicated that process of Wastewater Treatment Plant could not eliminated the Salmonella. Salmonella contaminated not only in all process of Wastewater Treatment Plant, but also in the effluent. S. Agona S. Anatum S. Enteritidis S. Orion S. Panama and S. Rissen were found in wastewater, while the sludge found S. Agona S. Anatum and S. Rissen. The serovare frequency detected in both wastewater and the sludge were S. Agona and S. Rissen. Initial number of Salmonella in the sludge was 170 MPN/100 ml. and were decreased to less than 2 MPN/100 ml. after exposed to the sunlight 8 days. This detectable number was below the infection dose that may be harmful (10⁵ cells/dried weight 1 kg.). By using disinfaction confirmed efficiency of the sunlight in reducing Salmonella contaminated in the sludge. After applied sun-dried sludge to agriculture, the result showed that Salmonella occationally detected in both soil with and without application of the sludge. This implied the risk of Salmonella did not result from the application of the sludge. The growth of Chines kale (Brassica oleracea L. Var. alboglabra Bailey) with the time interval of 50 days for the second crop was not significant difference from that of chemical fertilizer (p≤ 0.5). Thus, contamination of Salmonella in the sludge could not effect on growth.

That is to say, sunlight effectively enough in both reduce and prevent hazard from Salmonella contaminated in domestic sewage sludge before applied to agricultural soils. Fertilizing value of the sludge from Huay Kwang Wastewater Treatment Plant at the rate of 20 tonnes/ha equal to chemical fertilizer.

ภาควิชา	INTER-DEPARTMENT	ลายมือชื่อนิสิต า เด็งค เสารศาสต์
สาขาวิชา	ENVIRONMENTAL SCIENCE	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 👫 🗥
ปีการศึกษา	1999	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรีกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์จบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องการจัดการกากตะกอนบำบัดน้ำ เสียชุมชน ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จ ลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ ศิริรัตน์พิริยะ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำเทคนิค ต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญวิทย์ โฆษิตานนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิพัฒน์ พัฒนผลไพบูลย์และคณะกรรมการสอบ โครงร่างวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขให้วิทยานิพนธ์จบับนี้มี ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณอรุณ บ่างตระกูลนนท์ คุณนพรัตน์ หมานริม และคุณศรีรัตน์ พรเรื่องวงศ์ และเจ้าหน้าที่ WHO National Salmonella and Shigella Center กรมวิทยาศาสตร์การ แพทย์ทุกท่านที่แนะนำเทคนิคและช่วยตรวจยืนยันซาลโมเนลลา คุณศุทธิมน เกศสมบูรณ์ คุณสมบูรณ์ ประทีปะจิตติ และเจ้าหน้าที่โรงบำบัดน้ำเสียเคหะซุมซนห้วยขวางทุกท่านที่ให้คำปรึกษาและอนุเคราะห์ กากตะกอน คุณสายพาน สุขสมเกียรติ และคุณตรีเนตร รอดโพธิ์ทอง ที่อนุเคราะห์ดินสำหรับการวิจัย คุณสุรซัย เที่ยงอรุณ คุณอนุวัฒน์ บุญญาธนานุรัตน์ และคุณวัฒนา คุมครอง เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ จ.นครปฐม ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับพื้นที่และดินในเขตอำเภอเมือง จ.นครปฐม

รองศาสตราจารย์ นสพ. ดร. เกรียงศักดิ์ สายธนู และสพ.ญ. วารี นิยมธรรม คณะ สัตวแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่แนะนำเกี่ยวกับการใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ MSRV หัวหน้าภาค วิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ที่เอื้อเฟื้อเรือนกระจกสำหรับปลูกคะน้า ห้องปฏิบัติการสถาบัน วิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และฝ่ายวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ กรมควบคุมมลพิษที่เอื้อ เฟื้อสถานที่สำหรับการศึกษาวิจัย รวมถึงคุณวัชรไชย ขมินทกูลและเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการวิเคราะห์ทางเคมี

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณอาจารย์โชคชัย ยะซูศรีที่กรุณาแนะนำเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติ คุณชัยนาม เปรมปรีชากุล คุณชัยวุฒิ ตระการฐานณรงค์และทุกๆคนที่ช่วยเหลือและเป็น กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวทุกๆคนที่คอยช่วย เหลือ เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	1	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		
กิตติกรรมประกาศ	ฉ	
สารบัญตาราง	ช	
สารบัญรูป	Я	
บทที่		
1. บทน้ำ		
2. การตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4	
3. วัสดุ อุปกรณ์ และการดำเนินงานวิจัย	34	
4. ผลการทดลอง	44	
5. วิจารณ์ผลการทดลอง	115	
6. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	150	
รายการอ้างอิง	153	
ภาคผนวก		
ประวัติผู้เขียน		

สารบัญตาราง

ตารา	งที่	หน้า
2.1	ตัวอย่างชีโรวาร์ของซาลโมเนลลา	7
2.2	ซาลโมเนลลาที่พบบ่อยในอาหารคน สัตว์ อาหารสัตว์และสิ่งแวดล้อม	19
3.1	พารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์สิ่งทดลอง	37
3.2	จุดเก็บตัวอย่างน้ำจากกระบวนการบำบัดน้ำเสียโรงบำบัดน้ำเสียเคหะซุมซนห้วยขวาง	38
3.3	ตำรับทดลองที่ใช้ในการทดลอง	40
4.1	ซาลโมเนลลา พีเอซ ในน้ำจากขั้นตอนต่างๆของกระบวนการบำบัดน้ำเสียโรงบำบัด	
	น้ำเสียเคหะชุมชนห้วยขวาง	46
4.2	พีเอช เปอร์เซ็นต์ความขึ้น และซาลโมเนลลาในกากตะกอนจากกระบวนการบำบัดตะกอน	
	โรงบำบัดน้ำเสียเคหะชุมชนห้วยขวาง	48
4.3	พีเอช เปอร์เซ็นต์ความชื้น และปริมาณชาลโมเนลลาในกากตะกอนที่ผ่านการผึ่งแดด	50
4.4	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 1 ของชุดดินสระบุรีที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	52
4.5	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 30 ของซุดดินสระบุรีที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	53
4.6	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 50 ของชุดดินสระบุรีที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	54
4.7	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 1 ของชุดดินกำแพงแสนที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	55
4.8	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 30 ของชุดดินกำแพงแสนที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	56
4.9	การตรวจซาลโมเนลลา วันที่ 50 ของชุดดินกำแพงแสนที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อและเติม	
	กากตะกอนน้ำเสียชุมชนอัตรา 20 และ 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์	57
4.10	พารามิเตอร์ที่ใช้วิเคราะห์ดินและสิ่งทดลองขั้นต้น	61
4.11	พีเอชของชุดดินสระบุรี ตามตำรับทดลองที่ฤดูกาลเพาะปลูกแรก	65
4 12	พีเคขของขอดินกำแพงแสน ตามตำรับทอลองที่กอกาลเพาะปลกแรก	66

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารา	งที่	หน้
4.13	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ชุดดินสระบุรี	70
4.14	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ชุดดินสระบุรี	71
4.15	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ชุดดินสระบุรี	72
4.16	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ซุดดินกำแพงแสน	73
4.17	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ชุดดินกำแพงแสน	74
4.18	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของ	
	ชุดดินกำแพงแสน	75
4.19	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของชุดดินสระบุรี	77
4.20	การเจริญเติบโตของผักคะน้ำในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของชุดดินกำแพงแสน	78
4.21	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินสระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	82
4.22	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ 🦈 🎅	
	ชุดดินสระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	83
4.23	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินสระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	84
4.24	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินกำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	85
4.25	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินกำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	86
4.26	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ซอดิบกำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทอลองครั้งที่สองทันที	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารา	งที่	หน้า
4.27	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของขุดดินสระบุรี	
	โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	90
4.28	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดินกำแพงแสน	
	โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองทันที	91
4.29	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินสระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	94
4.30	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ชุดดินสระบุรี โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	95
4.31	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของ	
	ซุดดินสระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	96
4.32	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของซุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	97
4.33	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของซุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรก สิ้นสุด 25 วัน	98
4.34	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของซุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	99
4.35	การเจริญเดิบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดินสระบุรี โดยการเดิม	
	สิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	102
4.36	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของซุดดินกำแพงแสน โดยการ	
	เติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 25 วัน	103
4.37	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของซุดดิน	
	สระบุรี โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	106
4.38	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดิน	
	สระบุรี โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	107
4.39	การตรวจขาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดิน	
	ลระบุรี โดยการเดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสด 50 วัน	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารา	งที่	หน้า
4.40	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 1 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	109
4.41	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 30 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	110
4.42	การตรวจซาลโมเนลลาตามตำรับทดลอง วันที่ 50 ในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดิน	
	กำแพงแสน โดยการเติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	111
4.43	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดินสระบุรี โดยการ	
	เติมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	113
4.44	การเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองของชุดดินกำแพงแสน โดยการ	
	เดิมสิ่งทดลองครั้งที่สองหลังการเก็บเกี่ยวครั้งแรกสิ้นสุด 50 วัน	114
5.1	ปริมาณซาลโมเนลลาจากกระบวนการบำบัดน้ำเสีย 8 แห่ง	118
5.2	การรอดชีวิตของจุลินทรีย์ก่อโรคในดินและพืช	139

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
5.1	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเชื้อชาลโมเนลลา เปอร์เซ็นต์ความขึ้นและพีเอช ในกากตะกอนที่นำไปผึ่งแดด	121
5.2	เปรียบเทียบพีเอชในตำรับทดลองของชุดดินสระบุรีและชุดดินกำแพงแสนในฤดูกาล เพาะปลูกแรก	131
5.3	เปรียบเทียบพีเอซจากการเติมกากตะกอนน้ำเสียซุมซนของซุดดินสระบุรีและ ชุดดินกำแพงแสน	132
5.4	้ เปรียบเทียบพีเอชจากการเดิมสารละลายโลหะหนักแคดเมียมและสังกะสีของชุดดินสระบุรี และชุดดินกำแพงแสน	133
5.5	เปรียบเทียบพีเอซจากการเติมสิ่งทดลองอัตรา 20 เมตริกตัน/เฮกแตร์ของชุดดินสระบุรีและ ชุดดินกำแพงแสน	134
5.6	้ เปรียบเทียบพีเอชจากการเดิมสิ่งทดลองอัตรา 80 เมตริกตัน/เฮกแตร์ของชุดดินสระบุรีและ	134
	ชุดดินกำแพงแสน	135
5.7	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้ำในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของชุดดินสระบุรี	142
5.8 5.9	เปรียบเทียบการเจริญเดิบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกแรกของชุดดินกำแพงแสน. เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเดิมกาก	143
	ตะกอนน้ำเสียชุมชนครั้งที่สองทันทีของชุดดินสระบุรี	144
5.10	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเดิมกาก ตะกอนน้ำเสียชุมชนครั้งที่สองทันทีของชุดกำแพงแสน	145
5.11	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเติมกาก	
	ตะกอนน้ำเสียชุมชนหลังการทิ้งช่วง 25 วันของชุดตินสระบุรี	146
5.12	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเติมกาก	
	ตะกอนน้ำเสียชุมชนหลังการทิ้งช่วง 25 วันของชุดดินกำแพงแสน	147
5.13	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเดิมกาก	
	ตะกอนน้ำเสียชมชนหลังการทิ้งช่วง 50 วันของขดดินสระบรี	148

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่		หน้า
5.14	เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักคะน้าในฤดูกาลเพาะปลูกที่สองจากการเติมกาก ตะกอนน้ำเสียชุมชนหลังการทิ้งช่วง 50 วันของชุดดินกำแพงแสน	149